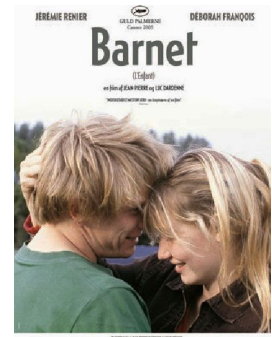

Barnet

Livet til bunds
Af Bo Torp Pedersen

"Barnet" er en stærk og pågående socialrealistisk film om et ungt par, som lever et usikkert liv i udkanten af det etablerede samfund. Filmen - og dens titel - tager udgangspunkt i, at pigen får et barn.

Den unge, naive mor, Sonia, holder af sit barn, men for den unge, uansvarlige far, Bruno, er barnet et problem - noget er vigtigere end det nyfødte barn, ja barnet er en ting, som kan udskiftes og omsættes. Omvendt ser man, hvor livsvigtige mobiltelefonen er for Bruno og mange andre personer i denne film; de er ikke mennesker, der kan hvile i sig selv - de er kun rolige, hvis de har deres mobiltelefon, fuldt opladet og med eget SIM-kort. Naive og uansvarlige, ja, men ikke ondsindede.

Der er mere end ét barn i denne fortælling. Ganske vist er filmen socialrealistisk, men det betyder jo ikke, at der ikke sker valg, eller at der ikke er nogen bevidst stil eller

meningsbærende billed-komposition. Selvfølgelig er der det. Da Bruno og Sonia bruger en stor portion penge fra Brunos tyvehandler til en udflugt, viser filmen dem som store legende børn. De tumler rundt, men da de ruller om i græsset, og omfavnelsen får seksuel karakter, ser vi dem vedblivende på afstand, og vi får tid til at tænke, at det er en falsk barnlighed, en falsk uskyld - man kan få et barn af det, dvs. man kan komme til at skyldes et andet menneske noget.

Socialrealisme som stil skal heller ikke forenkles som automatisk forbindelse til én eller anden form for politisk socialistisk budskab. Forbindelsen forekommer, jfr. Ken Loachs film, men den er ikke naturnødvendig. "Barnet" har ikke noget politisk budskab i den forstand. Det ville i sammenhæng med den konkrete historie også virke alt for nemt. Det er klart, at både Sonia og Bruno er forsømte - der er ikke nogen familie, der tager sig af dem - højst en mor, Brunos, som giver ham et falsk alibi over for politiet, men det er ikke afgørende for filmen at placere en 'skyld' hos forældre eller samfund. De glimt, som filmen viser af det sociale system, viser det som positivt og imødekommende. Der findes ingen nemme løsninger.

Engelske filmkritikere har hurtigt associeret fra Bruno og tyvene i "Barnet" til "Oliver Twist". Mens vi venter på Polanskis ifølge rygterne meget bitre version af Dickens-klassikeren, kan man konstatere, at "Barnet" faktisk benytter historien om børne-tyvene som et positivt udviklings-element i historien om Bruno. Det er stadigvæk ikke, fordi der findes nogen nem løsning. Filmen fører sin beretning konsekvent til ende - eller til bunds, om man vil. Men på bunden anes noget, som fører tankerne hen på en kristen terminologi om tilgivelse og nåde.

Når Bruno og Sonia til sidst omfavner hinanden i gråd, er det paradoksalt nok, fordi der er sket en udvikling med dem - især hos Bruno. Som noget helt nyt i hans liv, tog han et ansvar på sig for den lille fyr, der hjalp ham med tyverierne. Nu ser de begge hinanden med tårevædede øjne, med nye øjne - livet har fået mening for dem.

"Barnet" er de to belgisk fødte filmbrødre Dardennes sjette spillefilm. Den er både alvorlig og stærk, men ikke på en ubehagelig eller kedelig måde. Det er ikke en film, der dyrker det miserable ligesom talløse tv-programmer. Det er en særdeles effektivt fortalt film, ikke uden en vis sort humor, og det er særdeles opmuntrende, at der stadig laves film som denne.

Filmfakta

L'enfant - Belgien/Frankrig 2005 - Instr. + manus: Jean-Pierre og Luc Dardenne - Medv.: Jérémie Renier (Bruno), Déborah François (Sonia), Jérémie Segard (Steve), Fabrizio Rongione (ung kriminel), Olivier Gourmet (civil politibetjent), Stéphane Bissot (hæler), Mireille Bailly (Brunos mor), Anne Gerard (butiksindehaverske), Bernard Marbaix (butiksindehaver), Frédéric Bodson (ældre kriminel), Leon Michaux (betjent på politistation) - 100 min. - Biografpremiere d. 2/6 2006 og på DVD 14/3 2007 - Udlejning/ pressebilleder © Camera/Scanbox - Tilladt for børn over 11 år.

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=6111&area=2>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/the-child-film-review-by-anton-bitel>

<https://www.theguardian.com/culture/2006/mar/10/1>

<https://www.nysun.com/arts/breaking-the-cradle/29739/>